

ЦАРКАЦТВО ЗАРАДИ ПАУЛОВА ТА
РАБОТА. Й РЕЧЕ: ЕДИНЪ ЧЕЛО-
ВѢКЪ є ШСТАВЕНЪ ѿ ФИЛІІЗА
ВѢРЗАНЪ.

15 За когото, като ѿ-
ДОХЪ ВО ІЕРУСАЛИМЪ, дадоха
ми жалка дръжерѣ че й ста-
ргийшиши ти. Й искаха сѣдъ
на връхъ нѣгѡ.

16 Но ѿзвѣмъ ѿговориихъ,
защо нематъ обичай Ри-
мляните да предаватъ нѣ-
кого чловѣка на смртъ,
доколѣ нѣма клевета емъ
предъ лицето си онѣа що-
то го клеветатъ. Й доколѣ не
зѣме време да даде ѿвѣтъ
за согрѣшеніе то си.

17 Като се собраха прѣчес
они тѣка, ѿзвѣ безъ да ѿ-
лѣгамъ време, на оутреш-
ниятъ дѣнь седнахъ на сѣ-
дѣлище то, й заповѣдахъ
да доведатъ чловѣкатъ.

18 Но клеветници те мѣ
като го ѿвѣколииха, не ка-
захани една вина такава
на връхъ нѣго, каквато ѿзвѣ
мѣслехъ:

19 Но имаха съ нѣго нѣ-
кои прѣни за своята раз-
лична вѣра, й за нѣкого
Іисуса оумрѣлаго, за когото
говореше Пантелейче єживъ.

20 И понеже ѿзвѣ не можехъ
да се домыслимъ какво да
разсѣдимъ това прѣни. ре-
кохъ мѣ, ако ще да идѣ во
Іерусалимъ, й тамъ да се
сѣди за тѧ прѣни.

21 Но понеже Пантелей пои-
ска да го ѿстрѣвиме да се
сѣди на Кесаревшатъ сѣдъ,
заповѣдахъ да го бѣрдатъ,
доколѣ да го прѣтимъ къ Ке-
сарю.

22 Й Агріппа рече на Фи-
ста: щеши ми се й мене да
чвѣмъ тогоба чловѣка. Й
той мѣ рече: оутре ще да
го чвѣши.

23 И на оутрешниятъ дѣнь
като дойде Агріппа й Вер-
ніка съ голема гордостъ, й
възвѣха въ сѣдѣлищна та
палата съ тъсаџеначални-
ци те й со знаменитъ ти
мѣжъ градски, заповѣда
Фистъ й доведоха Пантелей.

24 Й рече Фистъ: Агріппо
царю, й ви сїчки те мѣжи
които се намѣрувате тѣка
съ насъ, видите тогоба, за
когото сїчко то множество
18дѣйско ми досажддаше й
во Іерусалимъ й тѣка, й кри-
чеше, защо не трѣбва вече
да є жиѣвъ тօа.

25 Но ѿзвѣ като раздумѣхъ
защо не є сторилъ нищо
достойно за смртъ, и по-
незже той самъ воспомена
Севаста (Кесара), за това
юзвѣ намѣрихъ, благослѣбно
да го прѣтимъ при нѣго.

26 За когото понезже нѣ-
мамъ нѣщо йзвѣстно да
пишемъ на господаря ти
съзатова го й приведохъ
прѣдъ васъ, а найбече прѣдъ